

سازمان میراث فرهنگی و گردشگری

بدین وسیله آئین نامه قانون ملی هماهنگی گردشگری کشور که در تاریخ ۱۳۸۳/۷/۴ به تصویب شورای عالی میراث فرهنگی و گردشگری رسیده است جهت اجرا ابلاغ می گردد .

به استناد تبصره ۲ ماده ۳ قانون تشکیل سازمان میراث فرهنگی و گردشگری مفاد این مصوبه برای کلیه وزارتخانه ها ، سازمانها ، نهادها ، شرکت ها و مؤسسات دولتی ، شهرداری ها و کلیه دستگاههایی که شمول قانون بر آنها مستلزم ذکر یا تصریح نام است در حدود وظایف قانونی آنها لازم الاجرا است .

رییس جمهور - سید محمد خاتمی

آئین نامه تشکیل قانون ملی هماهنگی گردشگری کشور

ماده ۱- نظر به اهمیت نقش هماهنگی بین اجزاء صنعت گردشگری در فرایند تولید و ارائه خدمات به گردشگران و در اجرای بند ب ماده ۴ قانون تشکیل سازمان میراث فرهنگی کشور ، شورای عالی میراث فرهنگی و گردشگری ، تشکیل قانون ملی هماهنگی گردشگری را تصویب نمود تا با رعایت قانون مذکور و مفاد این آئین نامه اقدام نماید .

ماده ۲- قانون ملی هماهنگی گردشگری متشکل از نمایندگان ثابت وزارتخانه ها ، سازمانها و نهادهای دولتی و وابسته به دولت و نمایندگان اتحادیه های اصناف و تشکلهای غیردولتی فعال در عرصه گردشگری در سازمان میراث فرهنگی و گردشگری کشور تشکیل می شود .

ماده ۳- اعضاء قانون ملی هماهنگی گردشگری عبارتند از نمایندگان :

۱- سازمان میراث فرهنگی و گردشگری به عنوان رئیس .

۲- وزارت امور خارجه (امور کنسولی)

۳- وزارت اطلاعات .

۴- وزارت کشور .

۵- سازمان مدیریت و برنامه ریزی کشور .

۶- وزارت راه و ترابری .

۷- وزارت مسکن و شهرسازی .

۸- سازمان حفاظت محیط زیست .

۹- نیروی انتظامی جمهوری اسلامی ایران .

۱۰- گمرک ایران .

۱۱- اتاق بازرگانی و صنایع و معادن ایران .

۱۲- جامعه هتلداران .

۱۳- صنف دفاتر خدمات مسافرتی .

14- شرکت‌های حمل‌ونقل هوایی .

15- شرکت‌های حمل‌ونقل زمینی .

16- صنف خدمات بین‌راهی .

17- انجمن موسسات آموزش خدمات گردشگری .

18- جامعه راهنمایان تور .

19- بانک مرکزی جمهوری اسلامی ایران ، سازمان حمل‌ونقل و پایانه‌ها ، سازمان هواپیمائی کشوری ، شرکت خدمات فرودگاهی

، شرکت‌های حمل‌ونقل ریلی ، شرکت‌های بیمه تجاری ، رسانه‌های تخصصی و سایر صنوف مرتبط حسب مورد .

تبصره - نمایندگان مذکور با حکم رسمی بالاترین مقام دستگاه ذیربط برای مدت دو سال منصوب می‌گردند .

ماده ۴- وظایف قانون ملی هماهنگی گردشگری عبارتست از :

1- برقراری ارتباط و تفاهم بین کلیه نهادهای دولتی و غیردولتی مرتبط با صنعت گردشگری .

2- ایجاد هماهنگی‌های اجرایی بین نهادهای دولتی و غیردولتی مرتبط با صنعت گردشگری .

3- فراهم کردن زمینه اجرای برنامه‌های مصوب توسعه گردشگری داخلی و خارجی .

ماده ۵ - بمنظور اجرای برنامه‌های مصوب توسعه گردشگری ، قانون ملی هماهنگی گردشگری مکلف است با تأسیس دبیرخانه

مجهز و مطالعه و بررسی‌های لازم بمنظور هماهنگی در ارائه خدمات به گردشگران داخلی و خارجی تدابیر لازم را اتخاذ نماید.

کلیه وزارت‌خانه‌ها ، سازمانها و نهادهای دولتی و وابسته به دولت در اجرای وظایف قانونی خود مکلف به ارائه خدمات در

چهارچوب هماهنگی‌های انجام شده می‌باشند سازمان مدیریت و برنامه‌ریزی کشور تمهیدات لازم در قالب موافقت‌نامه‌های

اعتبارات هزینه‌ای و تملک دارائی‌های سرمایه‌ای دستگاه ذیربط برای تحقق این امر را معمول خواهد داشت .

کلیه موسسات و شرکت‌های غیردولتی دست‌اندرکار صنعت گردشگری نسبت به اجرای تصمیمات قانون ملی گردشگری اقدام

خواهند نمود. استفاده از منابع بودجه عمومی و یارانه‌های دولتی منوط به انجام این هماهنگی‌ها خواهد بود .

سازمان میراث فرهنگی و گردشگری مکلف است حمایت‌های لازم از توسعه بخش‌های غیردولتی و تقویت تشکلهای صنفی

مربوطه بمنظور ارتقاء کمی و کیفی خدمات را به‌عمل آورد .

ماده ۶- هرگاه در مواردی در قانون ملی هماهنگی گردشگری توافق با هریک از وزارتخانه‌ها یا سازمان‌ها یا شرکت‌های دولتی

حاصل نشود موضوع به کار گروه سه نفره‌ای مرکب از رئیس سازمان میراث فرهنگی و گردشگری ، بالاترین مقام دستگاه اجرایی

ذیربط و رئیس سازمان مدیریت و برنامه‌ریزی ارجاع می‌گردد. نظر اکثریت اعضاء کار گروه لازم‌الاجراست .

ماده ۷- دبیرخانه قانون ملی هماهنگی گردشگری که در سازمان میراث فرهنگی و گردشگری مستقر خواهد بود موظف است با

استفاده از مشاوران ذیصلاح اقدامات اصلاحی لازم در قوانین و مقررات به منظور ارتقاء سطح کمی و کیفی خدمات به گردشگران

را تدوین و پس از تأیید قانون جهت تمهید مقدمات قانونی به‌شورای عالی میراث فرهنگی و گردشگری گزارش نماید .

ماده ۸- در کلیه استان‌های کشور قانون استانی گردشگری به ریاست یکی از معاونان استاندار به‌انتخاب استاندار و دبیری بالاترین

مقام سازمان میراث فرهنگی و گردشگری در استان و حضور نمایندگان نهادهای دولتی و غیردولتی مذکور در ماده ۲ تشکیل

می‌گردد در مواردی که در قانون استانی توافق حاصل نشود موضوع به‌استاندار گزارش ، تصمیم ایشان مصوبه تلقی می‌گردد .

ماده ۹- جلسات قانون‌های ملی و استانی هماهنگی گردشگری کشور با دوسوم اعضاء رسمیت داشته و تصمیمات با اکثریت نسبی حاضران اتخاذ خواهد شد. تصمیمات قانون ملی توسط رئیس سازمان میراث فرهنگی و گردشگری و تصمیمات قانون‌های استانی با امضاء دبیر قانون ابلاغ خواهد شد .

ماده ۱۰- سیاست و برنامه‌های مصوب توسعه گردشگری کشور و نیز دستورالعمل‌های لازم ازجمله تقسیم وظایف بین قانون ملی و قانون‌های استانی گردشگری توسط سازمان میراث فرهنگی و گردشگری ابلاغ خواهد شد .

ماده ۱۱- کلیه امکانات و اعتبارات موردنیاز قانون‌های ملی و استانی گردشگری توسط سازمان میراث فرهنگی و گردشگری تامین خواهد شد .

دبیر شورای عالی میراث فرهنگی و گردشگری - سیدحسین مرعشی